

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 20.12.1962, sp. zn. 5 Tz 048/62, ECLI:CZ:NS:1962:5.TZ.048.1962.1

Číslo: 16/1963

Právní věta: Při ukládání trestu za trestný čin, jehož se obviněný dopustil v zkušební lhůtě, stanovené amnestií presidenta republiky, na jejímž základě byl obviněnému prominut podmíněně trest dříve mu uložený, je soud povinen samostatně řešit předběžnou otázku nařízení výkonu neodpykaného trestu nebo jeho zbytku (§ 9 odst. 1 tr. ř.). Dojde-li soud k závěru, že výkon podmíněně prominutého trestu nebo jeho zbytku bude nařízen, uloží trest tak, aby součet nově uloženého trestu a dosud neodpykaného trestu odnětí svobody (jeho zbytku) nepřekročil maximální hranici trestu odnětí svobody, tj. dobu 15 let (§ 36, § 39 odst. 1 tr. zák.).

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 20.12.1962

Spisová značka: 5 Tz 048/62

Číslo rozhodnutí: 16

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Předběžná otázka, Ukládání trestu

Předpisy: 140/1961 Sb. § 31

§ 297 141/1961 Sb. § 9

§ 36

§ 39

§ 98

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozsudkem krajského soudu v Hradci Králové ze dne 22. srpna 1962 byli obžalovaní K., T. a M. uznáni vinnými trestným činem podvracení republiky podle § 98 odst. 1 tr. zák., jehož se dopustili tím, že jako osoby propuštěné předčasně z výkonu trestu odnětí svobody na základě rozhodnutí presidenta republiky o amnestii z 9. 5. 1960, od konce roku 1960 až do zajištění počátkem června 1962 se scházeli na pracovišti n. p. Pozemních staveb v Hradci Králové a z nepřátelství k socialistickému státnímu zřízení z počátku navzájem mezi sebou a později před dalšími osobami soustavně hanobili politické a hospodářské poměry v republice, štváli proti nynějšímu státnímu zřízení a proti socialismu, napadali naše spojenectví se Sovětským svazem a tvrdili, že v ČSSR dojde k politickému zvratu. Za tento trestný čin uložil krajský soud obžalovaným T. a M. každému trest odnětí svobody v trvání tři let. Naproti tomu obžalovanému K. uložil soud nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání toliko čtyř měsíců. Tento postup odůvodnil krajský soud ohledně obžalovaného K. tím, že si tento obžalovaný bude muset odpykat zbytek trestu v trvání 14 let a 8 měsíců, který mu byl

prominut na základě amnestie presidenta republiky z 9. 5. 1960 pod podmínkou, že se do 10 let od vyhlášení amnestie nedopustí úmyslného trestného činu. Soud proto s poukazem na ustanovení § 36 a § 39 odst. 1 tr. zák. uložil jen trest 4 měsíců odnětí svobody (tedy tak, aby spolu se zbytkem trestu amnestií prominutým, nepřesahoval 15 let).

Nejvyšší soud stížnost pro porušení zákona, podanou generálním prokurátorem v trestní věci proti K., zamítl.

Z odůvodnění:

Generální prokurátor ve stížnosti pro porušení zákona uvedl, že v době, kdy krajský soud v Hradci Králové rozhodoval, neměl si obžalovaný K. odpykávat žádný zbytek trestu, nýbrž v té době bylo krajským soudem v Praze pravomocně rozhodnuto, že se mu zbytek trestu ve výši 14 let 8 měsíců promijí pod podmínkou, že se do 10 let nedopustí úmyslného trestného činu. Neměl tedy krajský soud přihlížet při výměře trestu k ustanovení § 36 tr. zák., měl trest obžalovanému K. vyměřit podle zákonných hledisek, uvedených v § 31 tr. zák. a násl., a uložit trest v rámci zákonné trestní sazby § 98 odst. 1 tr. zák.

Nejvyšší soud shledal, že zákon nebyl porušen.

Krajský soud rozhodl, že se obviněný K. dopustil úmyslného trestného činu, byl tedy v daném případě nucen řešit předběžnou otázku, zda obviněný K. má odpykat zbytek dřívějšího trestu odnětí svobody, který mu byl uložen rozsudkem státního soudu ze dne 29. 7. 1950, a jehož část v trvání 14 roků, 8 měsíců, mu byla prominuta amnestií presidenta republiky z 9. 5. 1960 pod podmínkou, že se do 10 let nedopustí úmyslného trestného činu.

Krajský soud postupoval tedy podle zákona, když si sám rozřešil tuto otázku podle § 9 odst. 1 tr. ř., neboť nedodržel stanovenou mu podmínku a v určené lhůtě spáchal úmyslný trestný čin.

Krajský soud postupoval tedy podle zákona, když si sám rozřešil tuto otázku podle § 9 odst. 1 tr. ř., neboť nebylo o ní vydáno do té doby žádné pravomocné rozhodnutí a krajský soud musil mít tuto předběžnou otázku rozřešenou, ježto jinak nemohl uložit podle zákona obviněnému K. trest.

Je proto nerozhodné, že nařízení výkonu zbytku trestu odnětí svobody v trvání 14 let, 8 měsíců teprve po rozhodnutí ministerstva spravedlnosti bude provádět krajský soud v Praze, který pro své rozhodnutí nebude vázán řešením předběžné otázky krajským soudem v Hradci Králové.

Ježto krajský soud v Hradci Králové po rozhodnutí předběžné otázky odsuzoval obviněného K. za trestný čin, který spáchal před tím, než byl trest uložený dřívějším rozsudkem vykonán a ukládal trest stejného druhu, nemohl vzhledem k ustanovením § 36, § 39 odst. 1 tr. zák. uložit obviněnému K. delší trest odnětí svobody než 4 měsíce, aby součet dosud neodpykaných trestů odnětí svobody nepřekročil maximální hranici trestu odnětí svobody, tj. 15 roků.

V případě, že by krajský soud v Hradci Králové uložil delší trest odnětí svobody než 4 měsíce, nemohl by být podle § 297 odst. 1 tr. zák. po nařízení výkonu trestu odnětí svobody v trvání 14 roků a 8 měsíců součet trestů postupně uložených zkrácen poměrně tak, aby zbytek nevykonaných trestů činil 15 let, jak se domnívá generální prokurátor, neboť tohoto přechodného ustanovení lze podle jeho výslovného znění použít jen na tresty uložené před účinností trestního zákona, tj. před dnem 1. 1. 1962.